

under dagen.

”Jag tvivlar på att han är nio år. Den här personen betar sig inte som ett vanligt barn.”

Leif GW Persson i SVT:s Veckans brott efter att ha sett filmsekvenser från vakternas ingripande på Malmö central.

Sydsvenskan, lördag 14 februari 2015.

att det är vakten som tar tag i Sami – som i sin tur reagerar genom att försöka slita sig loss, sparka och kränga med kroppen.

Enligt SVT är det nu Sami biter en av vakterna i armen. Det ser man inte på filmen, men enligt programmets ständige kommentator – kriminologen Leif G W Persson – går bettet rakt igenom både jackan och tröjan varpå vakten senare måste uppsöka vård för att få en stelkrampsspruta. Skadorna ska vara dokumenterad.

Övervakningsfilmerna visar också hur Sami lyfts upp från golvet och då ser ut att kasta sig – med huvudet före – mot en av vakterna som sitter på knä. Inslaget avslutas med bilder som visar hur det krävs tre vakter och två poliser för att få kontroll över den unge pojken, som nu ser ut att kämpa för sitt liv.

Det enda väsentliga som inte visas med hjälp av övervakningsfilmerna är den del av händelseförloppet där Samis huvud, enligt vittnen, flera gånger dunsas i stengolvet.

Leif G W Persson slår därefter fast att pojken, eller ”göken”, som han kallar Sami, blir så ”tokig” och våldsam att vakternas agerande måste anses proportionerligt.

– Det skulle förvåna mig mycket om den här utredningen inte blev nedlagd, säger han.

Fler gången i programmet antyder Leif G W Persson att Sami är äldre än nio år. En spekulation som han visserligen säger är irrelevant i samman-

hanget, men som han ändå upprepar två gånger, bland annat genom att forma fingrarna till citationstecken när ”nioåringen” kommer på tal.

På bästa sändningstid sällar sig därmed SVT till en lång tradition av misstänkliggörande av ensamkommande flyktingbarn, som går ut på att nästan alla ljuger om sin ålder och egentligen är betydligt äldre än vad de uppgett.

Sami har uppgett olika åldrar i olika länder. I Danmark är han registrerad som åttaåring. Det kan inte uteslutas att han är äldre. En del unga migranter uppger olika namn och födelsedatum som en sorts överlevnadsstrategi, för att slippa bli tillbakaskickade till länder som de rest igenom men aldrig haft för avsikt att stanna i. Frågan är om vaktingripandet skulle ses med andra ögon om Sami visar sig vara ett barn på tio eller elva år.

Näthatet hade börjat sina. Efter ”Veckans brott” öppnas kranen igen: ”Jag säger som GW, hur ska man annars göra. Om ungjäveln inte kan bete sig och tar till våld och bli oregerlig så är det såhär det går [...] Tycker det är så skönt när folk i samhället för omväxlings skull INTE daltar utan sätter ner foten, hit men inte längre. Mer sådant här!”

Rädda Barnens generalsekreterare, Elisabeth Dahlin, var tidigt ute och beskrev vaktingripandet som ”barnmisshandel”. Nu är hon kritisk mot Leif G W Persson. Men det tycks inte bekymra den folkkäre professorn:

”Jag säger som GW, hur ska man annars göra. Om ungjäveln inte kan bete sig och tar till våld och bli oregerlig så är det såhär det går.”

Inlägg på nätet efter Veckans brott sänts med Leif GW Persson.

– Jag tvivlar på att han är nio år. Den här personen betar sig inte som ett vanligt barn, det måste Elisabeth Dahlin också ha noterat. Men jag kan ju berätta att om ungen hade viftat med en morakniv hade det inte funnits några hinder för att skjuta honom.

På dagen fem veckor efter vaktingripandet, fredagen den 13 mars, åker den svenske åklagaren Ulf Hansson tillsammans med svenska poliser till den danska socialtjänstens Børnehus i Köpenhamn. De ska förhöra Sami och Malik som efter rymningen i Sverige återvände till Danmark och omhändertogs.

In i det sista är det osäkert om någon av pojkarna tänker dyka upp. Malik, som placerats på ett asylcenter norr om Köpenhamn, vill inte. Han är sur över att danska myndigheter beslutat att han inte får bo med sina bröder.

Sami, som placerats på ett boende i en helt annan del av Danmark, ska ha sagt till boendepersonalen att han tänker sticka och leta efter sina bröder så fort de når Köpenhamn.

När klockan är tolv, har bara Sami dykt upp. Han placeras i ett förhörssrum tillsammans med en svensk polis som specialutbildats i att förhöra barn, ett målsägandebiträde och en tolk. De andra följer det videoinspelade förhöret från ett angränsande rum. En av dem är Javid Alam, jurist på Röda Korset och pojkarnas ombud. Han har följt bröderna i drygt

två månader, ända sedan de först dök upp i Danmark strax före jul.

Genom honom får vi veta vad Sami sa under förhöret.

– Han började med att säga, och det tycker jag var ganska stort av honom, att han inte bryr sig vad som händer med vakterna. ”Jag vill inte att de ska hamna i fängelse. Jag vill bara komma vidare. Jag vill inte tänka på det längre”. Då fick vi förklara att det blivit en rättssak av det här och att vi därför är tvungna att ställa några frågor, vilket han tog väldigt bra. Sen berättade han sin version av det som hände, säger Javid Alam.

Sami berättar att han och hans tre bröder kom till Sverige för att träffa några vänner och att de var på väg tillbaka till Danmark när en vakt kom fram och frågade om de hade biljetter. Enligt Sami säger vakten att han är tvungen att ringa polisen. Med hjälp av en arabisktalande man som sitter bredvid förklarar de att det inte är nödvändigt, att de sökt asyl i Danmark och bara vill tillbaka dit.

– Sen berättar han att han blir fasthållen och att han ber dem att släppa honom eftersom han inte gjort något och för att han inte är så gammal. Han säger att vakten faller honom till golvet, sätter sig på hans bröstskorg och trycker handen mot hans hals så att han inte kan andas.

– Han säger också att hans huvud dunkas ned i golvet flera gånger och att han är väldigt, väldigt rädd, att det

🔗Fortsättning på nästa sida